

Sygn. akt: I C 448/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jolanta Dubińska – Francke
Protokolant:	Katarzyna Cieślukowska

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2015 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 10.009,65 zł (dziesięć tysięcy dziewięć złotych 65/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 22 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania uzupełniającego.
2. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 750,00 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych 00/100).
3. W pozostałym zakresie powództwo oddala.
4. Nakazuje zwrócić powodowi G. K. ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 300,00 (trzysta złotych 00/100) tytułem nadpłaconej zaliczki na opinię biegłego sądowego.
5. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 3.575,00 zł (trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.434,00 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 448/14

UZASADNIENIE

Powód G. K. wystąpił przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. z pozwem o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, domagając się zapłaty kwoty 10.065 zł tytułem odszkodowania uzupełniającego z odsetkami ustawowymi od dnia 22.06.2014r. do dnia zapłaty i kwoty 750 zł tytułem sporządzenia opinii uzupełniającej. Nadto domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Wywiódł, iż dochodzona pozwem kwota dotyczy szkody komunikacyjnej z dnia 02.05.2014r., w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki V. (...) nr rej. (...) z winy osoby prowadzącej samochód, który posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeniowym. Podniósł, iż wypłacone przez pozwanego odszkodowanie w łącznej kwocie 3.659,78 zł, nie stanowi pełnej rekompensaty za uszkodzenie pojazdu, powołując się na kalkulację sporządzoną na zlecenie powoda, z której wynika, iż koszt naprawy pojazdu stanowi kwotę 13.724,78 zł, tym samym pozwany zalega z płatnością kwoty 10.065 zł tytułem nie dopłaconej części rzeczywistych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

W dniu 13.06.2014r. Sąd Rejonowy w Augustowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym uwzględnił w całości roszczenie powoda.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty i domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował przedłożoną przez powoda wycenę kosztów naprawy i podniósł, że wypłacone powodowi odszkodowanie jest adekwatne do zakresu uszkodzeń pojazdu oraz jego stanu technicznego w dacie sprzed szkody i do eksploatacji tego pojazdu. Nadto w ocenie pozwanego koszt wykonania opinii prywatnej przez powoda, nie może być zaliczony do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia prawa i celowej obrony powoda.

Na rozprawie głównej pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa i domagał się zasądzenia od powoda kosztów postępowania. Wskazywał, iż w jego ocenie wartość szkody, to kwota wynikająca z opinii pierwotnej biegłego, a nie uzupełniającej. Kosztów biegłego z opinii pierwotnej nie kwestionował, natomiast zakwestionował koszty sporządzenia opinii prywatnej.

Pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż byłby skłonny do zawarcia ugody do kwoty 10.065 zł, jednak bez kwoty 750 zł za sporządzenie opinii prywatnej (k. 150).

Pełnomocnik powoda nie wyraził zgody na zawarcie ugody na zaproponowanych przez pełnomocnika pozwanego warunkach (k. 150v).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 02.05.2014r., doszło do zdarzenia drogowego, wskutek którego uszkodzeniu uległ należący do G. K. samochód marki V. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody, w dacie jej zaistnienia, korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) S.A. w W. (okoliczność bezsporna).

Towarzystwo (...) S.A. w W. uznało swoją odpowiedzialność co do zasady, a wskutek wszczętego postępowania szkodowego dokonano oceny technicznej pojazdu i sporządzono kosztorys naprawy, na podstawie którego pozwany przyznał G. K. odszkodowanie w łącznej kwocie 3.659,78 zł (dowód: kosztorys-k.10v-11, informacja ubezpieczyciela-k.10,12, akta szkody k. 53).

Powód G. K. przedłożył kalkulację naprawy pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), sporządzoną w dniu 07.06.2014 r. przez mgr inż. D. F.. Z jej treści wynika, iż koszty naprawy pojazdu powoda bez podatku VAT wyniosły kwotę 11.521,11 zł, natomiast z uwzględnieniem 23% stawki VAT skalkulowane zostały na kwotę 14.170,97 zł. Ubytek wartości-części zamienne stanowi kwotę 362,75 zł. Suma ogólna po potrąceniach bez podatku VAT stanowi kwotę 11.158,36 zł, natomiast suma ogólna po potrąceniach z uwzględnieniem 23% stawki VAT stanowi kwotę 13.724,78 zł (dowód: kosztorys naprawy złożony przez powoda-k.13-16).

Przedłożona przez powoda kalkulacja, nie stanowi pełnowartościowego środka dowodowego i może być uznana jedynie za dokument prywatny.

Z pisemnej opinii inż. L. B.-biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego i kalkulacji warsztatowej napraw pojazdów wynika, iż koszt naprawy uszkodzeń związanych z kolizją z dnia 02.05.2014r. przy przyjęciu stawek rbh w wysokości 90 zł rbh/netto dla czynności mechaniczno- lakierniczych z zastosowaniem cen części zamiennych, względnie zamienników, które producent dopuścił w procesie technologicznym naprawy pojazdu wynosi kwotę 10.906,31 zł bez podatku VAT oraz kwotę 13.414,76 zł, obejmującą podatek VAT w wysokości 23%. Biegły wskazał, iż brak jest podstaw do zastosowania potrąceń do części i elementów (dowód: opinia biegłego k.83-97).

W pisemnej opinii uzupełniającej biegły odniósł się do zastrzeżeń wniesionych przez stronę powodową do opinii podstawowej. Strona powodowa kwestionowała, iż biegły w opinii podstawowej przyjął złą metodę lakierowania i nie zastosował właściwej technologii lakierowania. Biegły wskazał, iż program komputerowy A. wygenerował kalkulację naprawy z pominięciem lakierowania pokrywy i wlewu paliwa. Metoda lakierowania wskazana przez pełnomocnika powoda powinna być wprowadzona ręcznie przez operatora programu A.. Biegły wykonał ponowną kalkulację z opcją lakierowania wskazaną przez pełnomocnika powoda. Z opinii uzupełniającej wynika, że koszty naprawy pojazdu powoda bez podatku VAT wyniosły kwotę 11.476,11 zł, natomiast z uwzględnieniem 23% stawki VAT skalkulowane zostały na kwotę 14.115,62 zł. Ubytek wartości-części zamienne stanowi kwotę 362,75 zł. Suma ogólna po potrąceniach bez podatku VAT stanowi kwotę 11.113,36 zł, natomiast suma ogólna po potrąceniach z uwzględnieniem 23% stawki VAT stanowi kwotę 13.669,43 zł (dowód: opinia uzupełniająca k. 129-137).

Sąd podzielił wnioski zawarte w opinii uzupełniającej biegłego. W ocenie Sądu, w/w opinia jest spójna, logiczna, wyczerpująca i należycie umotywowana, rozstrzyga wątpliwości zgłaszane przez stronę powodową, albowiem nie ulega wątpliwości, iż w opinii pierwotnej biegły nie uwzględnił metody lakierowania Y7, co zostało skorygowane w opinii uzupełniającej, stąd też Sąd obdarzył ją walorem wiarygodności. Przedmiotowa opinia nie była kwestionowana przez strony, aczkolwiek pełnomocnik pozwanego optował za przyjęciem wartości szkody z opinii podstawowej.

Należy wskazać, iż zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W kontekście powyższej regulacji rozpatrywać należało odpowiedzialność pozwanego w niniejszej sprawie. Żądanie swe powód wywodził bowiem z faktu, iż uszkodzenia w jego pojeździe powstało na skutek szkody wyrządzonej w związku z ruchem pojazdu mechanicznego kierowanego przez osobę, której pozwany ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC udzielał.

W myśl art. 436 § 2 kc, w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych. Również tylko na zasadach ogólnych osoby te są odpowiedzialne za szkody wyrządzone tym, których przewożą z grzeczności.

Bezspornym w sprawie niniejszej było także i to, że sprawca przedmiotowej kolizji w dacie zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W takich zaś okolicznościach odpowiedzialność za szkodę zgłoszoną przez powoda przypisać można też pozwanemu (art. 35 wyżej przywołanej ustawy). Odpowiedzialności tej zresztą – co do zasady – pozwany nie kwestionował.

Zakres odpowiedzialności pozwanego regulowany jest z kolei przez art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w myśl którego odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Granice odpowiedzialności osoby korzystającej z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wyznaczają z kolei art. 361 kc i 363 kc. Zgodnie z powołanymi regulacjami zobowiązany do

odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Naprawienie szkody powinno nastąpić przy tym, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W przypadku szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu przyjmuje się, że jej naprawienie polega przede wszystkim na zapłaceniu kwoty koniecznej do przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego. Zauważyć jednak należy, że gdy przypisuje się zobowiązanemu powinność świadczenia umożliwiającego wyremontowanie samochodu, czyni się to z zastrzeżeniem, że chodzi o koszty celowe, ekonomicznie uzasadnione (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1972 r. sygn. akt II CR 425/72 opubl. OSNC1973/6/111).

Na gruncie przedmiotowej sprawy należy wskazać, iż wartość odszkodowania wypłacona powodowi przez pozwanego nie odpowiada rzeczywistym kosztom naprawy uszkodzeń, powstałych wskutek kolizji z dnia 02.05.2014r. Koszt naprawy pojazdu powoda został ustalony przez biegłego sądowego, a więc osobę dysponującą specjalistyczną i fachową wiedzą. Zdaniem Sądu, uwzględniając wnioski płynące z uzupełniającej opinii biegłego za zasadne należy uznać zastosowanie w procesie naprawczym, wskazywanej przez pełnomocnika powoda metody lakierowania z lakierowaniem wstępnym Y7, jako zapewniającą przywrócenie pojazdowi właściwości sprzed daty zaistnienia szkody. Tym samym skoro koszt naprawy pojazdu powoda ustalony przez biegłego w opinii uzupełniającej stanowi kwotę 13.669,43 zł, natomiast powodowi zostało wypłacone przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 3.659,78 zł, nie ulega wątpliwości, iż wypłacone odszkodowanie nie pokrywa kosztów poniesionej szkody. Pomniejszając wysokość kosztów naprawy o wypłacone odszkodowanie tj. 13.669,43 zł - 3.659,78 zł, powodowi przysługuje odszkodowanie w kwocie 10.009,65 zł. Roszczenie powoda ponad tę kwotę należy uznać za bezzasadne, jako stojące w sprzeczności z treścią opinii uzupełniającej biegłego sądowego.

Konstatując, w przedmiotowej sprawie Sąd uznał za zasadne powództwo w części i zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 10.009,65 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania uzupełniającego. O odsetkach Sąd orzekł mając na uwadze art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 481 § 1 kc-pkt 1 wyroku.

W ocenie Sądu, należy uznać także za celowe poniesione przez powoda koszty zasięgnięcia opinii rzeczoznawcy, które udokumentowane zostały fakturą VAT na kwotę 750 zł (k. 17). Należy wskazać, iż w orzecznictwie przyjmuje się, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. III CZP 24/04). Nie ulega wątpliwości, iż powód bez zasięgnięcia opinii prywatnej, nie posiadał wiedzy specjalistycznej, umożliwiającej mu dokonanie oceny rzeczywistej wartości szkody i zweryfikowanie stanowiska ubezpieczyciela, tym samym zasięgnięcie opinii rzeczoznawcy było celowe i w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd, zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. K. kwotę 750 zł-pkt 3 wyroku. Sąd nie zasądził odsetek od w/w kwoty, albowiem powód w treści pozwu, ani na późniejszym etapie postępowania nie zawarł takiego żądania, stąd też Sąd związany był treścią pozwu.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, albowiem roszczenie powoda ponad kwotę wynikającą z opinii uzupełniającej biegłego, pomniejszoną o wypłacone odszkodowanie (tj. 13.669,43 zł - 3.659,78 zł=10.009,65 zł), należy uznać za bezzasadne-pkt 3 wyroku.

Sąd nakazał zwrócić powodowi G. K. ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Augustowie) kwotę 300 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na opinię biegłego sądowego-pkt 4 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania.